

Förordning om gränstullsamarbete med Norge;

utfärdad den 12 december 2002.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser för genomförande av överenskommelsen mellan Sverige och Norge angående gränstullsamarbete av den 28 oktober 1959. Överenskommelsen bifogas denna förordning som bilaga.

2 § Bestämmelserna i 2–13 §§ lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat skall tillämpas vid gränstullsamarbete med Norge om inte annat särskilt föreskrivs i denna förordning. Från gränstullsamarbetet undantas verksamhet enligt lagen (1979:1088) om gränsövervakningen i krig m.m.

3 § För gränstullsamarbetet skall följande kontrollzoner finnas:

1. Längs riksgränsen mot Norge, räknat från Trerikrsröset till riksgränsens brytningspunkt omkring en nautisk mil norr om Kattholmen och två och en halv nautiska mil väster om Saltbacken, skall det finnas en femton kilometer bred kontrollzon för gränstullsamarbetet i fråga om landtrafik samt sådan sjötrafik som äger rum mellan ort inom kontrollzonen och ort inom motsvarande kontrollzon på norskt territorium.

2. För gränstullsamarbetet i fråga om järnvägstrafik skall, förutom den i punkt 1 nämnda zonen, följande järnvägssträckor jämte tillhörande stationsområden utgöra kontrollzoner, räknat från gränsen mot förstnämnda zon, nämligen järnvägssträckorna Ed–Göteborg, Charlottenberg–Karlstad, Storlien–Östersund samt Riksgränsen–Kiruna.

3. För gränstullsamarbetet i fråga om landsvägstrafik skall, förutom den i punkt 1 nämnda zonen, följande landsvägssträckor utgöra kontrollzoner, räknat från gränsen mot förstnämnda zon, nämligen landsvägarna Flötningen–Idre, Strimasund–Tärnaby, Joesjö–Tärnaby, Merkenes–Jäkkvik och Riksgränsen–Björkliden.

4 § Svensk tullpersonal skall enligt de bestämmelser som Tullverket meddelar i samråd med Toll- och avgiftsdirektoratet utöva tulltjänst för norsk räkning. Tullverket skall se till att dessa bestämmelser och tillhörande instruktioner och reglementen delges tullpersonalen och finns tillgängliga för allmänheten på de tullplatser på svenskt område som omfattas av gränstullsamarbetet.

5 § Tullverket får i samråd med Toll- och avgiftsdirektoratet fördela tullregionernas uppgifter i fråga om gränstullsamarbetet.

I sådant hänseende får beslutas

1. att svensk tullpersonal skall utöva tulltjänst för svensk räkning inom kontrollzon på norskt territorium,
2. att svensk tullpersonal skall utöva tulltjänst för norsk räkning inom kontrollzon på svenskt eller norskt territorium,
3. att norsk tullpersonal skall utöva tulltjänst för norsk räkning inom kontrollzon på svenskt territorium, samt
4. att norsk tullpersonal skall utöva tulltjänst för svensk räkning inom kontrollzon på svenskt eller norskt territorium.

6 § Tullverket skall i förväg ge Toll- och avgiftsdirektoratet uppgift om de svenska bestämmelser som skall tillämpas vid gränstullsamarbetet och om de instruktioner och reglementen som skall följas vid utövande av tulltjänst för svensk räkning.

7 § Tullverket skall efter förslag av Toll- och avgiftsdirektoratet godkänna de norska tulltjänstemän som utsetts att utöva tulltjänst som omfattas av gränstullsamarbetet. Tullverket skall även övervaka att norsk tullpersonal under utövande av tulltjänst för svensk räkning följer gällande bestämmelser, instruktioner och reglementen.

8 § Tullverket skall i förväg ge Toll- och avgiftsdirektoratet uppgift om de svenska tulltjänstemän som utsetts att utöva tulltjänst för norsk räkning. Tjänstemännen skall, om det behövs, avge sådan försäkran beträffande utövande av tulltjänst som enligt norska bestämmelser skall avges av norsk tullpersonal.

9 § Om Tullverket anser att en viss norsk tjänsteman inte är lämplig att utöva tulltjänst som omfattas av gränstullsamarbetet, skall Tullverket hos Toll- och avgiftsdirektoratet begära ändring så att det i tjänstemannens tjänst inte längre ingår att utöva tulltjänst som omfattas av gränstullsamarbetet.

Om behörig norsk myndighet förklarar att en viss svensk tjänsteman inte är lämplig att utöva tulltjänst som omfattas av gränstullsamarbetet, skall Tullverket pröva frågan om motsvarande ändring i hans tjänstgöring.

10 § Om en svensk tulltjänsteman under utövande av tulltjänst för norsk räkning åstadkommer skada, som staten enligt 9 § lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat är ersättningsskyldig för, skall sådan ersättning efter framställning av vederbörande norska myndighet betalas av Tullverket.

11 § Vad som enligt tullagen (2000:1281) och tullförordningen (2000:1306) gäller inom det svenska tullområdet i fråga om ordningen för trafiken och expedieringen skall även tillämpas vid utövande av tulltjänst för svensk räkning inom kontrollzon på norskt territorium.

12 § Vid användning av tvångsmedel på norskt territorium får svensk tullpersonal inte överskrida de befogenheter som tullpersonal har enligt norska bestämmelser.

13 § Det som sägs i 61 § tullförordningen (2000:1306) om bistånd av polismyndighet skall gälla på svenskt territorium även då det är fråga om utövande av tulltjänst för norsk räkning, vare sig tjänsten utövas av svensk eller norsk tullpersonal.

14 § Tullverket får besluta om

1. att överlämna beslagtagna egendom till norsk tull- eller polismyndighet enligt 10 eller 13 § lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat, samt

2. att föra en på svenskt område gripen person till norsk tull- eller polismyndighet enligt 11 eller 13 § samma lag.

15 § Föreskrifter om verkställigheten av denna förordning meddelas av Tullverket.

Tullverket skall anmäla de föreskrifter och allmänna råd som utfärdas i fråga om åtgärd som avses i 14 § till regeringen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003. Vid ikraftträdandet upphör kungörelsen (1959:591) om gränstullsamarbete med Norge att gälla.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Ted Stahl
(Finansdepartementet)

Överenskommelse mellan Sverige och Norge angående gränstullsarbete

Kungl. svenska regeringen och kungl. norska regeringen,

vilka önska underlätta trafiken mellan Sverige och Norge och vilka i detta syfte önska förenkla tullkontrollen å och tullklareringen av nämnda trafik, hava träffat följande överenskommelse om gränstullsarbete:

Artikel 1

De fördragsslutande staterna skola, på sätt närmare anges i denna överenskommelse, bedriva samarbete i fråga om tullkontroll å och tullklarering av trafiken mellan de båda staterna. Sådant samarbete benämnes gränstullsarbete och skall äga rum inom kontrollzon.

På vardera sidan om riksgränsen mellan de båda staterna skall utmed den samma ett femton kilometer brett område utgöra kontrollzon.

Vardera staten äger i samråd med den andra staten bestämma att även annat område, inom vilket gränstullsarbete är önskvärt, skall utgöra kontrollzon. Sådant område kan omfatta landsvägssträcka, järnvägssträcka med ett eller flera stationsområden, flygplats, farled eller hamnområde.

Vad enligt artiklarna 2, 3, 4 och 6 gäller inom kontrollzon skall äga giltighet även utanför sådan zon, då fråga är om smugglingsbrott och den missstänkte förföljes i omedelbart samband med förövandet av gärningen.

Artikel 2

Vardera statens tullbestämmelser, in- och utförselbestämmelser samt andra bestämmelser rörande trafiken, vilkas efterlevnad tullväsendet har att övervaka vid verksamhet, som omfattas av gränstullsarbetet, skola kunna tillämpas inom kontrollzon på den andra statens territorium, då tulltjänst utövas för den stat, i vilken bestämmelserna utfärdats.

Vardera staten skall genom sin centrala tullmyndighet i förväg meddela motsvarande myndighet i den andra staten vilka bestämmelser som skola äga tillämpning, då tulltjänst för dess räkning utövas på den andra statens territorium. Bestämmelserna skola finnas tillgängliga för allmänheten vid alla de tullanstalter i kontrollzonerna, som omfattas av gränstullsarbetet.

Tvångsmedel i enlighet med endera statens lagstiftning må på den andra statens territorium blott användas inom kontrollzon vid undersökning i omedelbart samband med smugglingsbrott eller försök till dylikt brott.

Artikel 3

Vardera av de fördragsslutande staterna åtager sig att låta sina tjänstemän inom kontrollzoner på båda staternas territorier utöva sådan tulltjänst för den andra staten som omfattas av gränstullsarbetet.

Vardera av de fördragsslutande staterna åtager sig att inom kontrollzon på sitt territorium tillåta den andra statens tulltjänstemän att utöva sådan tulltjänst för sin stat som omfattas av gränstullsamarbetet.

För användande av tvångsmedel, då tulltjänst för den ena staten utövas på den andra statens territorium, må handräckning av polis- eller eventuellt militärmyndighet i sistnämnda stat begäras.

Artikel 5

Om endera staten låter beslagtagna egendom i fall, då båda staternas bestämmelser överträtts, skall egendomen överlämnas till vederbörande myndighet i den stat, på vars territorium beslaget verkställts, utan så är att särskild omständighet annat föranleder.

Artikel 6

Den som i samband med verkställt eller tillämnat gränsöverskridande gripits inom kontrollzonen längs riksgränsen på endera statens territorium såsom skäligen misstänkt för brott mot bestämmelse, som avses i artikel 2, första stycket, må, såvida ej särskilda skäl däremot äro, omedelbart föras till tull- eller polismyndighet i den andra staten under förutsättning

1. att han är okänd och undandrager sig att uppgiva namn och hemvist eller det skäligen kan misstänkas, att hans uppgift därom är osann, eller

2. att han ej äger hemvist i Sverige eller i Norge och det skäligen kan befaras, att han genom att begiva sig till annan stat undandrager sig lagföring och straff, eller

3. att det i annat fall med skäl kan befaras, att han undandrager sig lagföring och straff eller genom undanröjande av bevis eller eljest försvårar sakens utredning.

Vad angår brott, vilket begåtts före överlämnandet, må den överlämnade icke åtalas eller straffas för annat sådant brott än överträdelse av bestämmelse som avses i artikel 2, första stycket, med mindre

1. särskilt medgivande lämnats av den stat, där han gripits;

2. han själv inför domstol samtyckt därtill;

3. han underlåtit att, oaktat hinder ej mött, lämna landet inom en månad efter rättegång och undergående av straff eller annan påföljd som må hava ådömts honom för brott som föranlett överlämnandet; eller

4. han återvänt dit sedan han lämnat landet.

Överlämnad person må ej utlämnas till tredje stat med mindre den stat där han gripits så medgivit.

Bestämmelserna i andra och tredje styckena äga ej tillämpning å person, som äger hemvist och medborgarskap i den stat till vilken han överlämnats.

Artikel 7

Tjänsteman från den ena staten skall, såvitt angår göromål som omfattas av gränstullsamarbetet, på den andra statens territorium i straffrättsligt hänseende åtnjuta samma ämbetskydd som tjänsteman från sistnämnda stat.

Artikel 8

Vardera av de fördragsslutande staterna skall lämna den andra statens centrala tullmyndighet uppgift å de tjänstemän, som den vid varje tidpunkt utsett att utöva sådan tulltjänst för den andra staten som omfattas av gränstull-samarbetet. För att kunna utöva tulltjänst för den andra staten skola dessa tjänstemän vara godkända av vederbörande myndighet i den staten.

I den mån tjänstemän från endera staten hava att utöva tulltjänst för den andra staten, äro de bundna av instruktioner från vederbörande myndighet i sistnämnda stat. Allmänna instruktioner skola såvitt möjligt förmedlas genom den centrala tullmyndigheten i tjänstemännens egen stat.

Artikel 9

Vardera av de fördragsslutande staterna förbinder sig att, därest någon dess tjänsteman begår ämbetsbrott eller tjänsteförseelse, då han har att utöva tulltjänst för den andra staten, beivra gärningen som om den begåtts, då tjänstemannen haft att utöva tulltjänst för sin egen stat. Vardera staten avstår från att straffa tjänsteman från den andra staten för motsvarande brott eller förseelse.

Artikel 10

Vardera av de fördragsslutande staterna är skyldig att ersätta skada, som någon av dess tjänstemän genom uppsåtlig eller oaktsam handling åsamkar den andra staten eller tredje man, då han utövar tulltjänst för den andra staten, i den mån tjänstemannen enligt sin egen stats regler skulle bliva ansvarig därför. Tulltjänstemannen är själv icke ansvarig gentemot den andra staten.

Artikel 11

Överenskommelsen skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skola utväxlas i Stockholm senast den 31 december 1959.

Överenskommelsen träder i kraft den 1 januari 1960.

Vardera av de fördragsslutande staterna kan uppsäga överenskommelsen med en frist av två år.

Vardera av de fördragsslutande staterna kan, efter samråd med den andra staten i den mån så är möjligt, utan iakttagande av den i föregående stycke stadgade fristen sätta överenskommelsen helt eller delvis ur kraft i händelse av krig, krigsfara eller eljest inträdda utomordentliga förhållanden.

Till bekräftelse härav hava nedanstående befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse och försett den med sina sigill.

Som skedde i Oslo den 28 oktober 1959, i två exemplar, på norska och svenska språken, vilka äga lika vitsord.